

СУ ПЛАНИНАРСКО СКИЈАШКО ДРУШТВО „ПОШТАР“ НОВИ САД
21000 НОВИ САД, улица Народних хероја бр.2, Телефон: 021 4848-539
Телефон за контакт: 060 633-5124, Томислав Стаменић председник
Телефон водича: 021 432-438, 064 236-9524, Боривоје Вељковић
Е-пошта: psdpostar@gmail.com Е-сајт: www.psdpostar.org
ПИБ:102676375, Жиро рачун:310-7748-55 НЛБ Континентал банка Н.Сад

KINESKI ZID

Kineski zid, jedno od sedam svetskih čuda, najveća je drevna vojna građevina u svetu, čija je gradnja najduže trajala. Prema najnovijim podacima, Kineski zid je dug više od 7000 kilometara. On je 1987. upisan u Listu svetske kulturne baštine.

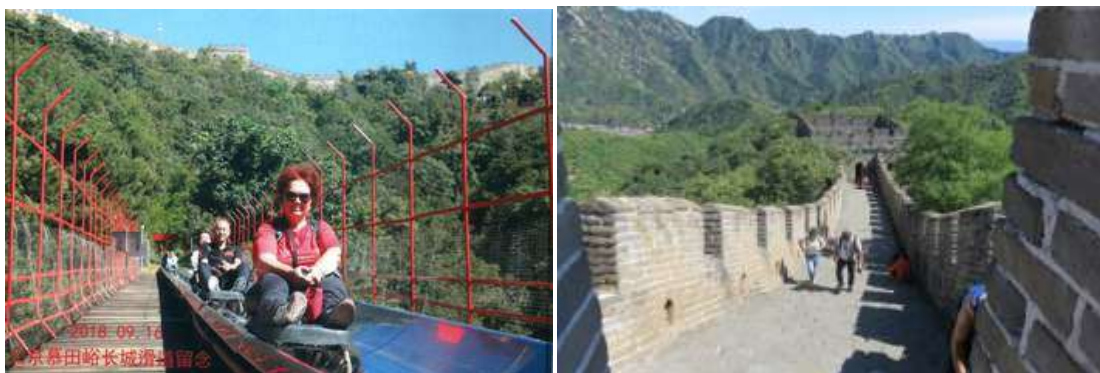
Počeo da se gradi u IX veku pre naše ere. Godine 221. p.n.e., imperator prve kineske dinastije Ćin je objedinio Kinu i spojio odgovarajuće zidove na severu Kine da formira na planinskim grebenima veličanstvenu pograničnu fortifikaciju za odbranu od napada konjice nomadskih nacionalnosti iz prostrane mongoske stepe. Već tada je kineski zid dug više od 5,000 km. Zatim je dinastija Han produžila kineski zid na više od 10,000 kilometara. U kasnijem periodu od 2000 godina, vladari svih kineskih dinastija su manje-više dogradili kineski zid, čija je ukupna dužina premašila 50,000 kilometara, više nego dovoljno da opaše Zemljinu kuglu za jedan krug.

Kineski zid se pruža niz talasaste grebene, ispod zida su strme spoljne padine. Zid i planine se međusobno udružuju i dopunjuju. Podignut spolja od ogromnih opeka i odsečenih kamenih blokova, a punjen iznutra kamenicama i zemljom. Visok je oko 10 metara, na vrhu širok četiri-pet metara, dovoljno za hod četiri konja uporedo, udobno za manevrisanje vojske i prevoz žita i oružja. Sa unutrašnje strane zida su sazidane odgovarajuće kamene stepenice i hodnici. Na svakih nekoliko stotina metara je podignuta po jedna kula, odnosno toranj za prenos dimnog signala. Kule su podesne za smeštaj oružja i žita i za odmor vojnika.

Mnogo delova zida je oštećeno, srušeno, što vremenom, što krađom materijala za gradnju. U današnje vreme turistima je dozvoljena poseta Zidu na tri lokacije, na kojima su popravljena oštećenja i napravljeni prilazi prilagođeni svim kategorijama turista. Ja sam bila na delu koji je najbliži Pekingu.

Vozilom se može doći do velikog parkinga, odakle je obavezna vožnja njihovim busom oko 2km. Ovaj deo može se preći i peške. Sledi veliki prostor sa restoranima i tezgama za prodaju suvenira. Zatim sledi asfaltna staza do mesta gde je potrebna ulaznica (svuda je moguće proći invalidskim ili dečjim kolicima). Posle predaje ulaznica, imamo izbor, ići žičarom ili se penjati planinarskom stazom do samog zida. Moja cela grupa je išla gore žičarom, oko 10 minuta vožnje. Tu se onda izlazi na sam zid, lep je vidik oko kilometar levo (zapadno), mnogo je strmo i retko ko ide na tu stranu. Na suprotnu stranu se može ići oko 4km. Zid je građen tako da se mogu mimoići dve čete, tako da komotno možemo šetati po njemu, u oba smera. Ceo zid je popločan i ima mnogo stepenica. Neke su lagane, niske, a neke visoke, zamorne. Posle oko 3km počinje uska pešačka staza, kojom se većina spušta, oko pola sata treba do startnog mesta.

Postoji mogućnost silaska bob stazom, ili toboganom, kako neki kažu. Mnogo dug tobogan, spustila sam se njime. Jednostavno je, svako sedne na nešto što liči na lopatu, napred je palica kojom ubrzavamo i kočimo. Ne može baš velika brzina da se dostigne, jer je velika gužva i mali je razmak između sedišta. Za malu decu i bojažljive, moguće je dobiti nastavak na sedište, pa se dobije dvosed. Negde pred kraj spusta je fotograf, pa možete kupiti svoju sliku u spustu.

Magdalena Seleši